

# ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 39945

гр. София, 08.11.2023 г.

**СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 167 СЪСТАВ**, в закрито заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРИСТИЯН Р. ТРЕНДАФИЛОВ

като разглежда докладваното от КРИСТИЯН Р. ТРЕНДАФИЛОВ Гражданско дело № 20221110150332 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 126, ал. 1 ГПК вр. чл. 130 ГПК.

Образувано е по искова молба вх. № \*\*\*\*\* г., пощенско клеймо от 12.09.2022 г., подадена от Е. Д. М., с която срещу П.Р.Б е предявен осъдителен иск за сумата от 20 000 лева, представляваща неимуществени вреди от противоправно деяние на ответника, изразяващо се в липса на предприети действия по отправяне на искане за възобновяване на производството по НОХД \*\*\*\*\* г. по описа на ВКС. В исковата молба се поддържа, че ответникът умишлено бездейства и не изпълнява задълженията си, произтичащи от нормативни актове от различен порядък – НПК, КРБ, ХОПЕС, ЕКЗПЧ, МПГПП и ЗСВ, с което деяние е лишил ищеца от ефективни правни средства за защита срещу незаконното му осъждане по посоченото наказателно дело. В тази връзка ищецът поддържа, че е подал жалба с изх. № 5410/15.08.2022 г. по описа на ГДИН, подадена до главния прокурор на Република България, съдържаща искане за възобновяване на срок по чл. 186 НПК за подаване на искане за възобновяване на НОХД № \*\*\*\*\* г. по описа на ВКС, съгласно подадено искане вх. № 6261/2020 г. по описа на главния прокурор на Република България, която жалба само е била входирана и липсвало произнасяне по отправеното до главния прокурор искане. Твърди се бездействието на ответника да причинява на ищеца неимуществени вреди, като счита, че сумата от 20 000 лева би репарирала същите.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът, чрез прокурор В., изразява становище за недопустимост на предявения иск на основание чл. 126 ГПК предвид обстоятелството, че в СРС са образувани по – рано дела между същите страни с идентичен предмет – гр.д. № 44804/2022 г. по описа на СРС, ГО, 35 състав, гр.д. № 44826/2022 г. по описа на СРС, ГО, 143 състав, гр.д. № 44831/2022 г. по описа на СРС, ГО, 39 състав, гр.д. № 44837/2022 г. по описа на СРС, ГО, 171 състав, гр.д. № 44843/2022 г. по описа на СРС, ГО, 171 състав, гр.д. № 44846/2022 г. по описа на СРС, ГО, 173 състав, гр.д. № 46411/2022 г. по описа на СРС, ГО, 42 състав, гр.д. № 46413/2022 г. по описа на СРС, ГО, 47 състав, гр.д. № 46809/2022 г. по описа на СРС, ГО, 167 състав, гр.д. № 46893/2022 г. по описа на СРС, ГО, 25 състав, и гр.д. № 5047/2022 г. по описа на СРС, ГО, 26 състав. Ето защо моли съда да прекрати

производството по делото.

С Разпореждане № 122846/05.10.2023 г. с оглед задължението на съда да следи служебно за допустимостта на производството и за целите на извършване на проверка дали е налице процесуална пречка за развитие на същото, е изискана информацията относно страните, предмета и етапа на производствата по следните граждански дела, образувани в СРС: гр.д. № 44804/2022 г. по описа на СРС, ГО, 35 състав, гр.д. № 44826/2022 г. по описа на СРС, ГО, 143 състав, гр.д. № 44831/2022 г. по описа на СРС, ГО, 39 състав, гр.д. № 44837/2022 г. по описа на СРС, ГО, 171 състав, гр.д. № 44843/2022 г. по описа на СРС, ГО, 171 състав, гр.д. № 44846/2022 г. по описа на СРС, ГО, 173 състав, гр.д. № 46411/2022 г. по описа на СРС, ГО, 42 състав, гр.д. № 46413/2022 г. по описа на СРС, ГО, 47 състав, гр.д. № 46893/2022 г. по описа на СРС, ГО, 25 състав, и гр.д. № 5047/2022 г. по описа на СРС, ГО, 26 състав.

Установява се от съдържанието на изискваните документи, че всички посочени по-горе производства са образувани въз основа на идентични искиви молби, като единствената разлика, която настоящият съдебен състав констатира е номерът на документа, с който ищецът твърди да е сезирал ответника с искане за предприемане на действия по възобновяване на производството по посоченото наказателно дело НОХД № \*\*\*\*\* г. по описа на ВКС.

Установява се, че с всички искиви молби ищецът претендира обезщетения за едни и същи неимуществени вреди в размер на суми от по 20 000 лева от едно и също поведение на ответника – проявено бездействие и непредприемане на действия от страна на П.Р.Б за възобновяване на същото наказателно производство.

Служебно извършена справка по същите към датата на постановяване на настоящото определение установи, че производствата продължават да са висящи с оглед липсата на влязъл в сила съдебен акт за прекратяване на делото.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема, че са налице предпоставките на чл. 126, ал. 1 ГПК и настоящото производство, като по-късно заведено, следва да бъде прекратено.

С тази разпоредбата е установена забрана за едновременно разглеждане от съда на две дела, които имат идентични страни и спорен предмет и в рамките на които се търси идентична съдебна защита. Целта на забраната е да се предотврати постановяването на противоречиви съдебни решения, съдържащи разнопосочно произнасяне по повод на едно и също спорно право или правоотношение. За да се избегне обвързването на страните с противоречива по съдържание сила на присъдено нещо, съдът, пред който е образувано по-късно заведеното дело, е длъжен да го прекрати служебно, след като констатира недопустимостта на предявения иск.

Такъв е и настоящият случай. Установено е от служебно приобщената в настоящото производство информация, преписи от книжа и приложени съдебни актове, че преди депозиране на исковата молба, по която настоящото производство е образувано, ищецът е

предявил множество идентични претенции, както и сезирал съда с множество идентични иски молби, приети в СРС с входящ номер, следващ входящия номер на исковата молба, послужила за образуване на производството пред настоящия състав.

Идентитетът на страните, предмета и искането между настоящото производство и посочените по-горе производства и в частност с най-рано образуваното, известно на настоящия състав - това по гр. д. № 44826/2022 г. по описа на СРС, ГО, 143 състав, е установен по несъмнен начин. Исковите са предявени срещу един и същ ответник, в обстоятелствената част на исковите молби се визира едно и също основание на претенцията – бездействия от страна на Прокуратурата да предприеме по идентични искания на ищеца действия по възобновяване на производството по наказателното дело на едни и същи основания. Идентитет е налице и по отношение на заявеното искане – да се присъди обезщетение за едни и същи неимуществени вреди в размер на сума от 20 000 лева по всяко дело. По отношение на посочените в исковите молби периоди, за които се претендира присъждането на обезщетение, настоящият състав на първоинстанционния съд приема, че с оглед принципа за присъждане на генерално (интегрално) обезщетение за неимуществени вреди, то и посочването от страна на ищеца на период, за който претендира такова обезщетение, не е индивидуализиращ претенцията му белег.

Да се приеме, че отличителен белег на исковите претенции на ищеца е входящият номер на жалбите, подадени до ответника с едно и също искане или посочването различен на период, за който се претендира присъждане на обезщетение за неимуществени вреди, означава да се предостави на волята на ищеца пораждаването на фактическия състав на непозволеното увреждане, т. е. това да зависи от неговите собствени действия. Ако хипотетично се допусне, че ищецът подаде в един и същи ден до конкретен държавен орган 10, 100 или 1000 искания да се извърши определено действие, означава ли това, че органът ще дължи произнасяне по всяко едно от тях, респ. произнасянето по същите (или по някое от тях) ще съставлява по отношение на ищеца отделно непозволено увреждане, пораждащо за него право да претендира последиците от проявеното неправомерно бездействие. Според настоящият съдебен състав отговорът на този въпрос е отрицателен. Такова становище е застъпено и в **Определение № 2128/13.07.2023 г. по к.ч.гр.д. № 2471/2023 г. по описа на ВКС, III ГО**, постановено по идентичен на настоящия случай. Със същото съставът на касационния съд е възприел, че увреждащото деяние, в причинна връзка с което се твърди причиняването на вреди, е едно и също. Въпросът с кое точно писмо, респективно колко пъти главният прокурор е бил сезиран с това искане, е относим към размера на дължимото обезщетение, не и към правопораждащите го факти. С цитираното определение ВКС не е допуснал касационно обжалване на **Определение № 4011/28.03.2023 г. по ч. гр. д. № 2678/2023, СГС, VI-Ж с-в**, с което е оставена без уважение частната жалба на Е. Д. М. срещу определение от 02.02.2023 г., постановено по гр. д. № 46805/2022 г. на СРС, 43 състав, с което производството по делото е прекратено на основание чл. 126, ал. 1 ГПК. В същия смисъл е и **Определение № 3186 от 25.10.2023 г., постановено по ч.гр.д. № 4288/2023 г. по описа на ВКС, IV ГО**, с което не е допуснато касационно обжалване на **Определение №**

12428/05.12.2022 г. по ч. гр. д. № 12176/2022 г. по описа на СГС, в което е прието, че образуваните по посочените две искиви молби дела имат обективен и субективен идентитет. Разликата в номерата на жалбите не променя извода, тъй като и те са с едно и също съдържание. Фактическото основание на исковите молби е напълно идентично, както и претенциите (петитумите). Входирането на едни и същи молби в един и същи ден, с едно и също съдържание, не обосновава извод, че евентуалното бездействие по тях от страна на ответника поражда различни вземания за обезвреда в полза на ищеца.

По изложените съображения съдът приема, че е налице пълен идентитет между настоящото и най-рано образуваното в СРС производство (известно на настоящия докладчик), а именно това по гр. д. № 44826/2022 г. по описа на СРС, 143 с-в, с оглед което производството по гр. д. № 50332/2022 г. по описа на СРС, 167 с-в, следва да бъде прекратено.

По изложените съображения и на основание чл. 126, ал. 1 ГПК вр. чл. 130 ГПК, съдът

## **ОПРЕДЕЛИ:**

**ПРЕКРАТЯВА** производството по гр. д. № 50332/2022 г. по описа на Софийски районен съд, I ГО, 167 състав.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчването му на страните.

**Съдия при Софийски районен съд:** \_\_\_\_\_